

<https://doi.org/10.26565/2227-1864-2026-98-04>
УДК 821.111.09:305-055.2(091)

Мей Сінклер і суфражизм: матеріали до біографії письменниці

Ольга Гончарова

*кандидат філологічних наук,
доцент кафедри теорії і практики англійської мови та
зарубіжної літератури імені Михайла Гетманця,
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди;
(вул. Алчевських, 29, Харків, Харківська область, 61002, Україна);
e-mail: olgagoncharova312@gmail.com; <https://orcid.org/0000-0002-7760-1600>*

Статтю присвячено дослідженню біографії, світоглядних засад та громадської діяльності англійської письменниці, літературної критики й філософині Мей Сінклер у контексті британського суфражистського руху початку ХХ ст. Актуальність дослідження зумовлена тим, що в українській історіографії і літературознавстві зберігається помітна прогалина у вивченні ролі окремих представниць британського жіночого руху, які поєднували літературну творчість із громадською та просвітницькою діяльністю. Попри значний внесок у формування інтелектуального середовища феміністичного руху, постать Мей Сінклер залишається недостатньо дослідженою, особливо у контексті її участі в організаціях, що підтримували боротьбу за жіноче виборче право.

Метою статті є з'ясування основних біографічних характеристик і світоглядних засад Мей Сінклер у контексті ідей гендерної рівності, а також визначення її ролі у суспільному та політичному житті Великої Британії через аналіз участі письменниці у суфражистському русі.

У дослідженні використано загальнонаукові методи аналізу, синтезу, порівняння й узагальнення, а також спеціально-історичні методи — біографічний, історико-культурний і метод критичного аналізу джерел. Застосування гендерного підходу дало змогу розглянути діяльність письменниці крізь призму трансформації гендерних уявлень у британському суспільстві на межі ХІХ-ХХ ст.

У статті проаналізовано життєві обставини, що вплинули на формування феміністичних поглядів Мей Сінклер, а також розкрито її участь у діяльності суфражистських організацій, зокрема Жіночої ліги свободи та Ліги письменниць за виборче право. Показано, що письменниця брала участь у публічних кампаніях на підтримку жіночого виборчого права, виступала з публіцистичними текстами на захист ідей гендерної рівності та активно полемізувала з противниками жіночої емансипації.

Зроблено висновок, що Мей Сінклер посідала помітне місце в інтелектуальному середовищі британського суфражистського руху. Її літературна творчість, публіцистика та громадська активність сприяли поширенню ідей гендерної рівності й формуванню суспільної підтримки боротьби жінок за політичні права.

Ключові слова: Мей Сінклер; британський суфражистський рух; жіноче виборче право; феміністична думка; активізм жінок-письменниць; Велика Британія початку ХХ століття; біографія.

У вітчизняній науці досі зберігається помітна лакуна у дослідженні ролі окремих представниць жіночої емансипації, які виступали інтелектуальними, організаційними та просвітницькими агентами трансформацій у сфері гендерних відносин. Окрім англійки Еммелін Панкхерст, яка найчастіше фігурує у науковому дискурсі як репрезентантка першої — суфражистської — хвилі феміністичного руху, інші діячки британського руху за жіночі права залишаються недостатньо представленими у наукових дослідженнях. Водночас боротьба за жіночу емансипацію у Великій Британії була пов'язана з діяльністю значної кількості освічених жінок, які активно долучалися до громадського та інтелектуального життя країни. Багатьом із них вдалося досягти професійної реалізації, передусім у таких сферах, як медицина і література. Серед діячок

літературного середовища помітне місце посідала письменниця, літературна критикиня та філософиня Мей Сінклер, чия біографія, інтелектуальна спадщина та суспільна діяльність і дотепер залишаються недостатньо дослідженими [1; 2]. Її творчість і громадянська позиція становлять важливий матеріал для осмислення інтелектуальних і культурних вимірів британського руху за жіночі права на межі ХІХ–ХХ ст.

Майже десять років тому історик Наталія Залеток слушно зазначила, що в українській історіографії «проблематика, пов'язана з історією англійського [громадянського] жіноцтва останньої третини ХІХ — першої половини ХХ ст., практично не висвітлена» [5, с. 1]. Упродовж останнього десятиліття ситуація певною мірою змінилася: з'явилася низка наукових досліджень, присвячених історії британського жіночого руху як самостійного суспільно-політичного явища, так і у порівняльному

контексті зі становленням і розвитком ідей гендерної рівності в Україні. У цих працях окреслено основні етапи еволюції руху, визначено його ідейні та організаційні напрями, а також проаналізовано ідеологічні засади та суперечності між різними течіями. Проблематиці суфражизму у Великій Британії присвячені роботи О.В. Гриценко-Веселовської [3], Н.В. Залеток [5]; К.В. Діденко [4], та інших дослідників. Окремі аспекти біографії і творчості Мей Сінклер висвітлено у працях О.А. Гончарової [1; 2; 8]. Водночас феміністичні погляди Сінклер, а також її громадянська та суспільна активність ставали предметом дослідження переважно зарубіжних науковців. Зокрема ці питання розглядаються у працях С'юзан Рейт (Raitt) [12], Дайани Гілеспі (Gillespie) [6; 7], Елісон Піз (Pease) [10], Бріджит Пуделко (Pudelko) [11], а також у новітніх дослідженнях Мілени Шваб-Грем (Schwab-Graham) [13; 14]. Попри наявність зазначених досліджень, у науковій літературі недостатньо висвітлено вплив життєвих обставин на формування світоглядних позицій письменниці, а також її роль і місце у суфражистському русі на початку ХХ ст.

Мета цієї статті полягає у з'ясуванні основних біографічних характеристик та світоглядних засад Мей Сінклер у контексті гендерної рівності, а також у визначенні її місця у суспільному й політичному житті Великої Британії через аналіз її участі у суфражистському русі. У роботі використано загальнонаукові методи аналізу, синтезу, порівняння й узагальнення, а також спеціально-історичні методи: біографічний, історико-культурний і метод критичного аналізу джерел. Важливе місце посідає гендерний підхід, який дає змогу проаналізувати світоглядні позиції письменниці та її участь у суфражистському русі крізь призму формування і трансформації гендерних уявлень у британському суспільстві.

Початок ХХ століття, а також завершення вікторіанської епохи після смерті королеви Вікторії у 1901 р., стали періодом помітного поживлення емансипаційних настроїв у британському суспільстві. Національний союз товариств жіночого виборчого права (The National Union of Women's Suffrage Societies), що сформувався на основі місцевих комітетів середини ХІХ ст. і вважався найстарішою організацією руху, у 1896 р. був об'єднаний у загальнонаціональну структуру та очолений авторитетною громадською діячкою і письменницею Мілісент Фосетт (Millicent Fawcett). Союз дотримувався конституційних, немілітантних методів боротьби, а з 1908 року видавав власну газету *The Common Cause*.

Натомість Національний жіночий соціально-політичний союз (The National Women's Social and Political Union), заснований Еммелін

Панкхерст разом із донькою Крістabelle у 1906 р., започаткував радикальнішу, мілітантну тактику боротьби. Організація суфражеток (suffragettes), на відміну від поміркованих суфражисток (suffragists), проводила масові кампанії протесту; до 1910 року близько п'ятисот її членкинь були ув'язнені. Рупором організації став щотижневик *Votes for Women*, заснований у 1907 році.

У цей самий період виникли й інші організації, що підтримували ідею жіночого виборчого права. Зокрема, Жіноча ліга свободи (Women's Freedom League, 1907) виступала за поміркованішу форму мілітантної тактики, тоді як Чоловіча ліга за жіноче виборче право (The Men's League for Women's Suffrage) об'єднувала прихильників реформи серед представників різних політичних партій. Водночас з'являлись численні професійні об'єднання, спрямовані на популяризацію ідеї виборчого права для жінок, серед яких Ліга художниць за виборче право (The Artists' Suffrage League, 1907), Ліга акторок за виборче право (The Actresses' Franchise League, 1908) та Ліга письменниць за виборче право (The Women Writers' Suffrage League, 1908). Це був період активних суспільних трансформацій, коли піддажувалися усталені вікторіанські норми та гендерні стереотипи. Жінки дедалі активніше виборювали інтелектуальну, професійну й творчу автономію. Характерною ознакою цієї доби стало те, що талановиті письменниці дедалі частіше публікували свої твори під власними іменами, а не під чоловічими псевдонімами, як це нерідко практикувалося у ХІХ ст. Серед авторок, які водночас були активними учасницями суфражистського руху, варто назвати Мілісент Фосетт, Евелін Шарп, Сару Гранд, Сиселі Гамільтон, Вайолет Хант і Мей Сінклер.

У житті Мей Сінклер – провідної англійської письменниці першої чверті ХХ століття – 1901 рік став переломним не лише у зв'язку із завершенням вікторіанської епохи, а й через глибокі особисті втрати. Після тривалої хвороби померла її мати – жінка, яка уособлювала патріархальні моральні установки вікторіанської доби, поєднані з релігійною ортодоксальністю та нетерпимістю до інакших поглядів. Смерть матері лише посилила прагнення письменниці до особистісної свободи та самореалізації. Уже через три роки після цих подій Сінклер опублікувала роман «Вогонь невгасимий» (*The Divine Fire*, 1904), який приніс їй значний успіх як у Великій Британії, так і у Сполучених Штатах. Літературний успіх також приніс їй фінансову незалежність. Здобувши літературне визнання, письменниця дедалі активніше долучається до суспільного життя, поєднуючи літературну діяльність із громадською активністю.

Попри те, що Мей Сінклер не поділяла мілітантних методів ані за своїм характером, ані за переконаннями, на початковому етапі вона все ж виявляла підтримку діяльності радикальніших представниць руху. Зокрема, вона підтримувала дружні стосунки з активісткою та письменницею

Евелін Шарп і протягом 1908 р. була членкинею Жіночої ліги свободи. У цей час вона також співпрацювала з тижневиком *Votes for Women*. В одній із своїх публікацій вона сатирично висміює аргументи антисуфражисток, зазначаючи, що якби не була романісткою, то «безсумнівно стала б суфражеткою», називаючи свободу жінки «духом життя», «генієм звільненого жіноцтва», «вивільненням сил, які довго мучилися в полоні» [15, с. 211]. Невдовзі вона приєднується до новоствореної Ліги письменниць за виборче право, яка об'єднала понад 400 авторок. За своїм характером діяльності – поширенням ідей через літературу та публіцистику – ця організація була ближчою письменниці, ніж радикальні форми протесту. 18 червня 1910 р. Сінклер взяла участь у масштабній демонстрації суфражисток у Лондоні, яка об'єднала понад сорок жіночих організацій і налічувала близько 15 тисяч учасниць. Вона йшла разом з представницями Ліги письменниць під банерами з портретами відомих письменниць-протофеміністок: Мері Волстонкрафт, Джейн Остін, Шарлотти та Емілі Бронте, Джордж Еліот, Елізабет Баррет Браунінг – чия творчість і громадянська позиція слугували для них інтелектуальним і моральним орієнтиром [9]. У 1912 р. Сінклер була обрана однією з дванадцяти віце-президентів цієї організації.

Порівняно з такими активістками, як Емелін Панкхерст або Мілісент Фосетт, внесок Сінклер у суфражистський рух був менш масштабним, але не менш важливим. Вона брала участь у публічних демонстраціях, збирала пожертви під час фандрейзингових кампаній, фінансово підтримувала діяльність організації, підписувала відкриті листи до парламентарів із вимогою розширення прав жінок, а також активно полемізувала з противниками гендерної рівності на сторінках періодичних видань. Показовим прикладом її публіцистичної діяльності став памфлет *Feminism* (1912), написаний у відповідь на статтю лікаря Алмрота Райта *Suffrage Fallacies: Sir Almroth Wright on Militant Hysteria* («Помилкові аргументи щодо виборчого права: сер Алмрот Райт про мілітантну істерію»), у якій автор намагався пояснити жіночий політичний активізм психічними та фізіологічними «відхиленнями» [17, с. 7]. У своєму майже п'ятдесятисторінковому тексті Сінклер послідовно спростовує мізогіністські твердження Райта та аргументовано обстоює право

жінок на економічну, інтелектуальну, емоційну і творчу свободу. Водночас письменниця дистанціюється від радикальних інтерпретацій фемінізму, наголошуючи, що не сприймає рух за виборче право як «війну однієї статі проти іншої» [16, с. 14]. «Я виросла з чоловіками – пише Сінклер, – і не вважаю, що жінка протистоїть чоловікові, або що її чесноти вищі за його» [16, с. 14]. Подібна позиція значною мірою була зумовлена її особистим життєвим досвідом. Сінклер була наймолодшою із шести дітей у родині та єдиною дівчиною серед п'ятерох братів. Проте вона брала участь у фізичних іграх і змаганнях разом із братами і навіть грала з ними у футбол, не відчуваючи якоїсь другорядності за статтю. Дитинство і юність у чоловічому товаристві, безумовно, вплинули на її подальші переконання про природність гендерної рівності.

Ідеї рівноправності жінок і чоловіків Сінклер послідовно відстоювала не лише у публіцистиці, а й у художній творчості. Ця тематика простежується вже в її першому романі «Одрі Крейвен» (*Audrey Craven*, 1897) і набуває особливо виразного втілення у наступних творах письменниці. У романі «Творці» (*The Creators*, 1910) порушено тему творчої самореалізації жінок, які обрали письменство своєю професією. У романі «Небесне дерево» (*The Tree of Heaven*, 1917) розкрито критичне ставлення до ідеології і методів радикального суфражизму. У значною мірою автобіографічному романі «Мері Олів'є: життя» (*Mary Olivier: A Life*, 1919) письменниця художньо осмислює власний досвід формування жіночої ідентичності у патріархальному суспільстві.

Отже, комплексний аналіз біографічних матеріалів, публіцистики і художніх творів Мей Сінклер у контексті британського суфражистського руху початку ХХ ст. дає підстави стверджувати, що письменниця відіграла помітну роль у суспільному та інтелектуальному житті Великої Британії. Її участь у діяльності суфражистських організацій, підтримка публічних кампаній за розширення прав жінок, а також активна публіцистична полеміка з противниками жіночої емансипації свідчать про чітку громадянську позицію письменниці. Феміністичні погляди Сінклер, підкріплені авторитетом відомої літераторки, сприяли популяризації ідей гендерної рівності у британському суспільстві. Її творчість і громадська діяльність демонструють важливу роль інтелектуалок і письменниць у формуванні суспільної підтримки суфражистського руху та у ширших процесах трансформації гендерних уявлень у британській культурі початку ХХ ст.

Список використаної літератури

1. Гончарова О.А. Забытые имена английского модернизма: Мэй Синклер. *Наукові записки Харківського національного педагогічного університету ім. Г.С. Сковороди. Серія «Літературознавство»*. 2014. №2(78). Ч. 1. С. 36–46.
<https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/213a4565-8dc1-4459-a2f0-b37ae393bd24/content>

2. Гончарова О.А. «Я засвідчую лише психологічну точність»: воєнна публіцистика Мей Сінклер. *Вчені записки ТНТ ім. В.І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2023. №34(3). С. 240–245. <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2023.3/42>
3. Гриценко-Веселовська О.В. Суфражизм як шлях забезпечення гендерної рівності у сфері виборчих прав жінок. *Актуальні проблеми політики*. 2014. № 51. С. 477–484. https://app.nuoua.od.ua/archive/51_2014/60.pdf
4. Діденко К.В. Зародження та становлення суфражистського руху в Європі. *Актуальні дослідження суспільних наук: Матеріали X Всеукраїнської наукової конференції (м. Умань, 28 березня 2024 р.)*. Умань: Візаві. 2024. С. 204–210. <https://surl.lu/vgwjtn>
5. Залеток Н.В. *Жінки в суспільному і політичному житті Великої Британії (остання третина XIX ст. – 1939 р.)*. Автореферат дис. на здобуття наук. ступ. канд. істор. наук. Київ: Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова. 2016. 22 с. http://history.org.ua/LiberUA/ZaletokZhinki_2016/ZaletokZhinki_2016.pdf
6. Gillespie, Diane F. “The Muddle of the Middle”: May Sinclair on Women. *Tulsa Studies in Women’s Literature*. 1985. Vol. 4(2). P. 235–251. <https://www.jstor.org/stable/463698>
7. Gillespie, Diane F. (2006). “Physiological Emergencies” and “Suffragitis”: Miss May Sinclair, Writer, versus Sir Almroth Wright, MD, FRS. In: Troy, M.K. and Kunka, A.J. (eds). *May Sinclair: Moving Towards the Modern*. London: Routledge. 2006. P. 197–220.
8. Honcharova, O. May Sinclair on Things “Worse than War” (1920). *Аргументи сучасної філології: свобода та безпека. Матеріали III Міжнар. наук. конф. (Харків, 6-7 квіт. 2023 р.)*. Харків: Харківський національний педагогічний університет ім. Г. С. Сковороди. 2023. С. 42–46. <https://doi.org/10.5281/zenodo.7813512>
9. Park, Sowon S. The First Professional: The Women Writers’ Suffrage League. *Modern Language Quarterly*. 1997. Vol. 57(2). P. 185–200. https://escholarship.org/content/qt41j5b4jx/qt41j5b4jx_noSplash_3d5ae376a2726e4a42fde4aea6e9db3b.pdf
10. Pease, Alison. May Sinclair, Feminism and Boredom: “A Dying to Live”. *English Literature in Transition (1880-1920)*. 2006. Vol. 49(2). P. 168–193. <https://doi.org/10.2487/p224-x752-6w83-715u>
11. Pudelko, Brygida. May Sinclair’s and H.G. Well’s Involvement in the Suffrage Movement. *Journal of History Culture and Art Research*. 2015. Vol. 4(2). P. 56–70. <https://doi.org/10.7596/taksad.v4i2.433>
12. Raitt, Suzanne. *May Sinclair: A Modern Victorian*. Oxford: Oxford University Press. 2000. 307 p.
13. Schwab-Graham, Milena. Suffrage and subjectivity: reassessing May Sinclair’s feminist writings. *Feminist Modernist Studies*. 2024. Vol. 7(1). P. 17–30. <https://doi.org/10.1080/24692921.2023.2269827>
14. Schwab-Graham, Milena. “Sharp, Queer, Uncertain Happiness”: Walking as Feminist “Affective Militancy” in May Sinclair’s *Mary Olivier* (1919) and *The Three Sisters* (1914). In: Bont L. De, Brasme I., Marie F. (ed.) *May Sinclair in Her Time*. Presses universitaires de la Méditerranée. 2024. P. 213–228.
15. Sinclair, May. How it strikes a mere novelist? *Votes for Women*. 1908. 24 Dec. P. 211.
16. Sinclair, May. *Feminism*. London: Women Writers’ Suffrage League. 1912. 48 p.
17. Wright, Almroth E. Suffrage Fallacies: Sir Almroth Wright on Militant Hysteria. *The Times*. 1912. 28 March. P. 7–8.

Надійшла до редакції 13 березня 2026 р.

Прийнята до друку 25 квітня 2026 р.

Опублікована 29 травня 2026 р.

References

1. Honcharova, O.A. (2014). Forgotten names of English modernism: May Sinclair. *Scientific Notes of H.S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University, Series “Literary Study”*, 2(78), 1, 36–46. [In Russian] <https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/213a4565-8dc1-4459-a2f0-b37ae393bd24/content>
2. Honcharova, O.A. (2023). “I can claim only a psychological accuracy”: May Sinclair’s non-fiction writing on war. *Scientific Notes of V. I. Vernadsky Taurida National University, Series “Philology. Journalism”*, 34(3), 240–245. [In Ukrainian] <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2023.3/42>
3. Hrytsenko-Veselovska, O.V. (2014). Suffragism as a way to ensure gender equality in women’s voting rights. *Current Issues of Politics*, 51, 477–484. [In Ukrainian] https://app.nuoua.od.ua/archive/51_2014/60.pdf
4. Didenko, K.V. (2024). The emergence and development of the suffragist movement in Europe. *Proceedings of the 10th All-Ukrainian Scientific Conference “Current Research in Social Sciences” (Uman, March 28, 2024)*, 204–210. Uman: Vizavi. [In Ukrainian] <https://surl.lu/vgwjtn>
5. Zaliotok, N.V. (2016). *Women in the social and political life of Great Britain (the last third of the 19th century – 1939)* [Abstract of PhD dissertation]. Kyiv: M.P. Dragomanov National Pedagogical University. 22 p. [In Ukrainian] http://history.org.ua/LiberUA/ZaletokZhinki_2016/ZaletokZhinki_2016.pdf

6. Gillespie, Diane F. (1985). "The Muddle of the Middle": May Sinclair on Women. *Tulsa Studies in Women's Literature*, 4(2), 235–251. <https://www.jstor.org/stable/463698>
7. Gillespie, Diane F. (2006). "Physiological Emergencies" and "Suffragitis": Miss May Sinclair, Writer, versus Sir Almroth Wright, MD, FRS. In: Troy, M.K. and Kunka, A.J. (eds). *May Sinclair: Moving Towards the Modern*, 197–220. London: Routledge.
8. Honcharova, O.A. (2023). May Sinclair on Things "Worse than War" (1920). *Arguments of Contemporary Philology: Freedom and Security. Proceedings of the 3rd International Scientific Conference (Kharkiv, April 6–7, 2023)*, 42–46. Kharkiv: H.S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University. <https://doi.org/10.5281/zenodo.7813512>
9. Park, Sowon S. (1997). The First Professional: The Women Writers' Suffrage League. *Modern Language Quarterly*, 57(2), 185–200. https://escholarship.org/content/qt41j5b4jx/qt41j5b4jx_noSplash_3d5ae376a2726e4a42fde4aea6e9db3b.pdf
10. Pease, Alison. (2006). May Sinclair, Feminism and Boredom: "A Dying to Live". *English Literature in Transition (1880-1920)*, 49(2), 168–193. <https://doi.org/10.2487/p224-x752-6w83-715u>
11. Pudelko, Brygida. (2015). May Sinclair's and H.G. Well's Involvement in the Suffrage Movement. *Journal of History Culture and Art Research*, 4(2), 56–70. <https://doi.org/10.7596/taksad.v4i2.433>
12. Raitt, Suzanne. (2000). *May Sinclair: A Modern Victorian*. Oxford: Oxford University Press. 307 p.
13. Schwab-Graham, Milena. (2024). Suffrage and subjectivity: reassessing May Sinclair's feminist writings. *Feminist Modernist Studies*, 7(1), 17–30. <https://doi.org/10.1080/24692921.2023.2269827>
14. Schwab-Graham, Milena. (2014). "Sharp, Queer, Uncertain Happiness": Walking as Feminist "Affective Militancy" in May Sinclair's *Mary Olivier* (1919) and *The Three Sisters* (1914). In: Bont L. De, Brasme I., Marie F. (eds.), *May Sinclair in Her Time* (pp. 213–228). Presses universitaires de la Méditerranée.
15. Sinclair, May. (1908). How it strikes a mere novelist? *Votes for Women*, 24 December, 211.
16. Sinclair, May. (1912). *Feminism*. London: Women Writers' Suffrage League. 48 p.
17. Wright, Almroth E. (1912). Suffrage Fallacies: Sir Almroth Wright on Militant Hysteria. *The Times*, 28 March, 7–8.

Submitted March 13, 2026.

Accepted April 25, 2026.

Published May 29, 2026.

Olha Honcharova, PhD in Philology, Associate Professor at the Department of Theory and Practice of English Language and World Literature named after Mykhailo Hetmants, H.S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University (29 Alchevskykh Str., Kharkiv, Ukraine, 61002); e-mail: olgagoncharova312@gmail.com; <https://orcid.org/0000-0002-7760-1600>

May Sinclair and suffragism: biographical materials on the writer

The article examines the biography, intellectual views, and public activity of the English writer, literary critic, and philosopher May Sinclair in the context of the British suffrage movement of the early twentieth century. The relevance of the study is determined by the fact that Ukrainian historiography and literary study still contain a noticeable gap in research on the role of individual representatives of the British women's movement who combined literary creativity with civic and educational activities. Despite her significant contribution to the intellectual environment of the feminist movement, the figure of May Sinclair remains insufficiently studied, particularly regarding her participation in organisations that supported the struggle for women's suffrage.

The aim of the article is to clarify the main biographical features and worldview foundations of May Sinclair in the context of ideas of gender equality and to determine her role in the social and political life of Great Britain through an analysis of her involvement in the suffrage movement.

The research employs general scientific methods of analysis, synthesis, comparison, and generalisation, as well as special historical methods, including the biographical method, historical-cultural approach, and critical analysis of sources. The use of a gender approach made it possible to examine the writer's activities through the prism of the formation and transformation of gender perceptions in British society at the turn of the nineteenth and twentieth centuries.

The article analyses the life circumstances that influenced the shaping of May Sinclair's feminist views and reveals her participation in the activities of suffrage organisations, in particular the Women's Freedom League and the Women Writers' Suffrage League. It is shown that the writer took part in public campaigns supporting women's suffrage, published journalistic texts defending the ideas of gender equality, and actively engaged in polemics with opponents of women's emancipation.

The study concludes that May Sinclair occupied a notable place in the intellectual environment of the British suffrage movement. Her literary works, publicistic writings, and civic engagement contributed to the dissemination of ideas of gender equality and to the shaping of public support for women's struggle for political rights.

Key words: May Sinclair; British suffrage movement; women's suffrage; feminist thought; women writers' activism; early twentieth-century Britain; biography.

Як цитувати: Гончарова, О. (2026). Мей Сінклер і суфражизм: матеріали до біографії письменниці. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Філологія»*, (98), 26–30. <https://doi.org/10.26565/2227-1864-2026-98-04>

Cite as: Honcharova, O. (2026). May Sinclair and suffragism: biographical materials on the writer. *The Journal of V. N. Karazin Kharkiv National University. Series Philology*, (98), 26–30. <https://doi.org/10.26565/2227-1864-2026-98-04> [in Ukrainian]